

David & Batsheva; King Solomon and the Sword

Some Sources for a Talk by David Fohrman / Alon Shevut / July, 2017

King Solomon and the Sword	David & Batsheva
<p style="text-align: center;">מלכים א ג'</p> <p>(ה) בַּגְּבֵעַ וְזָן נִרְאָה יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׂאֵל מֶה אֲתֹנֶלֶךְ: (ו) וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אֵתָּה עֲשִׂית עִם־עַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ לִפְנֵיךָ בְּאֵמַת וּבְצַדִּיקָה וּבְיִשְׁרָת לִבָּב עִמָּךְ וַתִּשְׁמַר־לִי אֶת־הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה וַתִּתֵּן־לִי בֶן יִשָּׁב עַל־כִּסֵּאוֹ כִּי־וָיָה: (ז) וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֲתָּה הַמְּלִכָת אֶת־עַבְדְּךָ תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאֲנֹכִי נֶעַר קָטָן לֹא אֲדַע צָאת וּבָא: (ח) וְעַבְדְּךָ בְּתוֹךְ עִמָּךְ אֲשֶׁר בַּחֲרָת עִם־רַב אֲשֶׁר לֹא־יִמְנָה וְלֹא יִסְפֹּר מִרַב: (ט) וְנָתַתְּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ לְשֹׁפֵט אֶת־עַמְּךָ לְהִבִּין בֵּין־טוֹב לְרָע כִּי מִי יוֹכֵל לְשֹׁפֵט אֶת־עַמְּךָ הַכָּבֵד הַזֶּה: (י) וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינַי אֲדֹנָי כִּי שְׂאֵל שְׁלֹמֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: (יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלַי יוֹעֵן אֲשֶׁר שְׂאַלְתְּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא־שְׂאַלְתְּ לִךְ יָמִים רַבִּים וְלֹא־שְׂאַלְתְּ לִךְ עֶשֶׂר וְלֹא שְׂאַלְתְּ נַפְשׁ אִיבִיךָ וְשְׂאַלְתְּ לִךְ הִבִּין לְשֹׁמֵעַ מִשְׁפָּט: (יב) הִנֵּה עֲשִׂיתִי כַּדְּבַרֶיךָ הַזֶּה וְנָתַתִּי לִךְ לֵב חָכָם</p>	<p style="text-align: center;">שמואל ב י"א-י"ב</p> <p>(א) וַיְהִי לְתִשְׁבֹּת הַשָּׁנָה לַעַת וַצֵּאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עַבְדָּיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל־רַבֵּה וְדָוִד יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם: (ב) וַיְהִי וַלַעַת הָעָרִב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְּהַלֵּךְ עַל־גֵּג בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיִּרְא אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגֵּג וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מְרָאָה מְאֹד: (ג) וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַרְשׁ לָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא־זֹאת בַּת־שִׁבְעַת בַּת־אֵלִיעֶזֶר אִשְׁתׁ אֹרֵיָה הַחַתִּי: (ד) וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים וַיִּקַּח הָ וַתָּבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהָיָה מִתְקַדְּשֵׁת מִטַּמְאָתָהּ וַתָּשָׁב אֶל־בֵּיתָהּ: (ה) וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֵּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הֲרֵה אֲנֹכִי: (ו) וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אֹרֵיָה הַחַתִּי וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת־אֹרֵיָה אֶל־דָּוִד: (ז) וַיָּבֹא אֹרֵיָה אֵלָיו וַיִּשְׂאֵל דָּוִד לְשָׁלוֹם יוֹאָב וְלְשָׁלוֹם הָעָם וְלְשָׁלוֹם הַמְּלָחָמָה: (ח) וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֹרֵיָה רֵד לְבֵיתְךָ וּרְחַץ רִגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אֹרֵיָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מִשָּׂאת הַמֶּלֶךְ: (ט) וַיִּשְׁכַּב אֹרֵיָה פֶתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד אֶל־בֵּיתוֹ: (י) וַיִּגְדוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־יָרַד אֹרֵיָה אֶל־בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֹרֵיָה הֲלוֹא מְדַרְךָ אֲתָּה בָא מְדוּעַ לֹא־יָרַדְתָּ אֶל־בֵּיתְךָ: (יא) וַיֹּאמֶר אֹרֵיָה אֶל־דָּוִד הָאָרוֹן וַיִּשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה יֹשְׁבֵים בְּסֹכֹת וַתִּשְׁכַּבְתִּי וְאֲדֹנָי יוֹאָב וְעַבְדֵי אֲדֹנָי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה חָנִים וְאֲנִי אָבוֹא אֶל־בֵּיתִי לֵאכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם־אִשְׁתִּי חָיִל וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם־עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: (יב) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֹרֵיָה שָׁב בְּזֶה גַם־הַיּוֹם וּמַחֲרָ אֲשַׁלְּחֶךָ וַיִּשָּׁב אֹרֵיָה בִירוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמַּחֲרָת: (יג) וַיִּקְרָאֵלוּ דָוִד וַיֹּאכֵל לִפְנָיו וַיִּשְׁתְּ וַיִּשְׁכַּרְהוּ וַיֵּצֵא בַעַרְבַּב לְשֹׁכְבֵים מִמִּשְׁכְּבוֹ עִם־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרַד: (יד) וַיְהִי בַּבֶּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אֹרֵיָה: (טו) וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר לֵאמֹר הִבּוּ אֶת־אֹרֵיָה אֶל־מֹוֹל פְּנֵי הַמְּלָחָמָה הַחֲזִיקָה וְשִׁבְתֶּם מֵאַחֲרָיו וּנְכַה וּמָת: (טז) וַיְהִי בְשִׁמּוֹר יוֹאָב אֶל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אֹרֵיָה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אֲנִשְׁי־חֵיל שָׁם: (יז) וַיֵּצֵאוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר</p>

וילחמו את-יואב ויפל מן-העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: (יח) וישלח יואב ויגד לדוד את-כל-דברי המלחמה: (יט) ויצו את-המלאך לאמר ככלותך את כל-דברי המלחמה לדבר אל-המלך: (כ) והי' ה' אמת-עלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשיתם אל-העיר להלחם הלא ידעתם את אשר-ירי מ'על החומה: (כא) מ'יהפה את-אבימלך בן-ירב' ש'ת הלא-אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשיתם אל-החומה ואמרת' גם עבדך אוריה החתי מת: (כב) וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל-אשר שלחו יואב: (כג) ויאמר המלאך אל-דוד כ'יגברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד-פתח השער: (כד) ויראו [נ'ירו] המוראים [המוראים] אל-עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וג'ם עבדך אוריה החתי מת: (ס) (כה) ויאמר דוד אל-המלאך כה-תאמר אל-יואב אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה כ'יכזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל-העיר והרסה וחזקהו: (כו) ותשמע אשת אוריה כ'ימת אוריה אישה ותספד על-בעלה: (כז) ויעבר הא' כל וישלח דוד ויאספה אל-ביתו ותהי-לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר-עשה דוד בעיני יהוה: (פ) (א) וישלח יהוה את-נתן אל-דוד ויבא אל'ו ויאמר לו שני אנש'ים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: (ב) לעש'יר היה צאן ובקר הרבה מאד: (ג) ולרש' אינ'פ'ל כ'י אם-כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם-בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי-לו כבת: (ד) ויבא הלך לאיש העשיר ויחמ'ל לקחת מצאנו ומבקריו לעשות לארח הבא-לו ויק'ח את-כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: (ה) ויחר-אף דוד באיש מאד ויאמר אל-נתן ח'י-יהוה כ'י בן-מות האיש העשה זאת: (ו) ואת-הכבשה ישלם ארבעתים ע'קב אשר עשה את-הדבר הזה ועל אשר לא-חמל: (ז) ויאמר נתן אל-דוד אתה האיש כה-אמר יהוה אלהי ישראל אל אנכי משחתיד למלך על-ישראל ואנכי הצלתיד מיד שאול: (ח) ואתנה לך את-בית אדנ'יך ואת-נשי אדנ'יך בחיקך ואתנה לך את-בית ישראל ויהודה ואם-מעט ואספה לך כהנה וכהנה: (ט) מדוע בנית' את-דבר יהו'ה לעשות הרע בעינו [בעיני] את אוריה החתי הפית בחרב ואת-אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמוז: (י) ועת'ה לא-תסור חרב מביתך עד-עולם עקב כ'י בזתני ותק'ח את-אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: (יא) כה' ו אמר יהו'ה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחת' את-נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם-נשיך לעיני השמש הזאת: (יב) כ'י אתה עשית בסתר ואנ'י אעשה את-הדבר הזה נגד כל-ישראל ונגד השמש: (יג) ויאמר דוד אל-נתן

ונבון אשר כמוך לא-היה לפניך ואחריו לא-יקום כמוך: (יד) וגם אשר לא-שאלת נתתי לך גם-עשר גם-כבוד אשר לא-היה כמוך איש במלכים כלי-מיד: (יד) ואם' תלך בדרכ'י לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך והארכת' את-ימך: (ס) (טו) ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד' לפני' ארון ברית-אדנ'י ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משקה לכל-עבדיו: (פ) (טז) אז תב' אנה שתים נשים זנות אל-המלך ותעמדנה לפניו: (יז) ותאמר האשה האחת פי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: (יח) ויהי ביום השלישי ללדת'י ותלד גם-האשה הזאת ואנחנו יחדו אינ'זר אתנו בבית זולתי שתים-אנחנו בבית: (יט) וימת בן-האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: (כ) ותקם בתוך הלילה ותקח את-בני מאצל'י ואמתך ישנה ומשפ'יבהו בחיקה ואת-בנה המת השפ'יבה בחיקי: (כא) ואקם בפקר להיניק את-בני והנה-מת ואת-בונן אליו בפקר והנה לא-היה בני אשר ילדתי: (כב) ותאמר האשה האחרת לא כ'י בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כ'י בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: (כג) ויאמר המלך זאת אמרת זה-בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כ'י בנך המת ובני החי: (פ) (כד) ויאמר המלך קחו ל'י-חרב ויבאו החרב לפני המלך: (כה)

חטאתי ליהוה (ס) ויאמר נתן אל־דוד גם־יהוה העביר חטאתך לא תמות: (יד) אִפֹּס כִּי־נֹאֵץ
 נֹאצַּת אֶת־אִיבִי יְהוָה בְּדַבַּר הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיְלֹוֹד לְךָ מֵוֹת יָמוֹת: (טו) וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגַּף
 יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֶשְׁת־אוּרִיָּה לְדָוִד וַיֵּאנָשׁ: (טז) וַיִּבְקֶשׂ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בַּעַד
 הַנְּעֵר וַיֵּצֵא דָוִד צֹם וּבָא וּלְוָן וּשְׁכַב אַרְצָה: (יז) וַיִּקְמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהַקִּימוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא
 אָבָה וְלֹא־בָרָא אֹתָם לָחֵם: (יח) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמַת הַיֶּלֶד וַיִּרְאוּ עֲבָדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ |
 כִּי־מָת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בַהֲיוֹת הַיֶּלֶד חִי דְבַרְנוּ אֵלָיו וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאֵיךְ נֹאמַר אֵלָיו
 מֵת הַיֶּלֶד וַעֲשֵׂה רַעַה: (יט) וַיִּרְא דָוִד כִּי עֲבָדָיו מְתַלַּחְשִׁים וַיָּבִן דָּוִד כִּי מָת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל־עֲבָדָיו הֲמָת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מָת: (כ) וַיָּקָם דָּוִד מִהָאָרֶץ וַיִּרְחֹץ וַיִּסֹּךְ וַיַּחֲלֹף שִׁמְלָתוֹ
 [שְׁמַלְתָּיו] וַיָּבֵא בֵית־יְהוָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁימוּ לוֹ לָחֵם וַיֹּאכֵל: (כא) וַיֹּאמְרוּ
 עֲבָדָיו אֵלָיו מִה־הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה בַּעֲבוּר הַיֶּלֶד חִי צָמַת וְתִבְדַּךְ וְכֹאֲשֶׁר מָת הַיֶּלֶד קָמַת
 וְתֹאכֵל לָחֵם: (כב) וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חִי צָמַתִּי וְאָבַכָּה כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדַע יַחַנְנִי [וַחֲנָנִי] יְהוָה
 וְחִי הַיֶּלֶד: (כג) וַעֲתָה | מָת לָמָּה זֶה אֲנִי צֹם הַאוֹכֵל לְהַשִּׁיבוּ עוֹד אֲנִי הֵלֶךְ אֵלָיו וְהוּא
 לֹא־יָשׁוּב אֵלָי: (כד) וַיִּנָּחֵם דָּוִד אֶת בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלָיָה וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא
 [וַתִּקְרָא] אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהוָה אֲהַבּוֹ: (כה) וַיִּשְׁלַח בֵּיד נָתָן הַנְּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידְיָה
 בַּעֲבוּר יְהוָה: (פ) (כו)

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחִי לְשָׁנַיִם וְתָנוּ
 אֶת־הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאַחַת: (כו)
 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בָּנָה הַחִי אֶל־הַמֶּלֶךְ
 כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֵיהָ עַל־בְּנָהּ וַתֹּאמֶר | כִּי אֲדֹנָי
 תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחִי וְהָמַת אֶל־תְּמִיתָהּ
 וְזֹאת אֲמַרְתָּ גַם־לִי גַם־לְךָ לֹא יִהְיֶה גִזְרוֹ:
 (כז) וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד
 הַחִי וְהָמַת לֹא תְמִיתָהּ הִיא אִמּוֹ: (כח)
 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שִׁפְט
 הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חֲכָמַת
 אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט: (ס)

שמואל ב ז

(א) וַיְהִי כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהוָה הִנִּיחֵלּוּ מִסָּבִיב מִכָּל־אִיבִיו: (ב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנְּבִיא רֵאָה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אַרְזִים וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יָשֵׁב בְּתוֹךְ הִרְיָעָה:
 (ג) וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ לַךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ: (ד) וַיְהִי בַלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן לֵאמֹר: (ה) לַךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עֲבָדֵי אֱלֹהֵי דָוִד כֹּה אָמַר
 יְהוָה הֵאֵתָה תְּבַנְיָה־לִי בַיִת לְשַׁבְתִּי: (ו) כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבֵית לְמִיּוֹם הָעֹלָתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצֻרִים וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵהִי מֵתְהַלֵּךְ בְּאֶהֱל וּבְמִשְׁכָּן: (ז) בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי
 בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבַר דַּבַּרְתִּי אֶת־אֲחִיךָ שְׁבַטִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוּת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם לִי בַיִת אַרְזִים: (ח) וַעֲתָה כֹּה־תֹאמַר לְעֲבָדֵי
 לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנְּהוּר מֵאֲחֵר הַצֹּאֵן לְהִיּוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל: (ט) וְאֵהִי עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלַכְתָּ וְאֶכְרַתָּה אֶת־כָּל־אִיבֶיךָ מִפְּנֵיךְ וְעֲשִׂיתִי
 לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: (י) וְשִׁמְתִי מְקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעַמְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא־יִסִּיפוּ בְּנֵי־עוֹלָה לְעַנּוֹתוֹ כְּאֲשֶׁר בְּרֵאשׁוֹנָה: (יא)
 וְלִמְוֵהִי וּמֵאֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחְתִּי לְךָ מִכָּל־אִיבֶיךָ וְהַגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי־בֵית יַעֲשֵׂה־לְךָ יְהוָה: (יב) כִּי | יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וְהִקִּימְתִי
 אֶת־זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמְּעִיךָ וְהִכִּינֹתִי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ: (יג) הוּא יִבְנֶה־בַיִת לְשִׁמִּי וְכִנְנֹתִי אֶת־פֶּסַע מִמְּלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם: (יד) אֲנִי אֵהְיֶה־לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר
 בְּהַעֲוָתוֹ וְהִכְחִיתוּ בְּשֶׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְּנֵי אָדָם: (טו) וְחֹסְדֵי לֹא־יִסּוּר מִמֶּנּוּ כְּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי מֵעַם שְׂאוּל אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ: (טז) וְנֹאמְרוּ בֵּיתְךָ וּמִמְּלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם

לפניך פסאך יהנה נכון עד עולם: (יז) פכל הדברים האלה וכל החזיון הזה פו דבר נתן אל־דוד: (ס)